

Pekka Hintikka

Runo- ja valokuvakirja

Ei kahta ilman kolmatta. ..

Sisällys

Alkusanat
Yöttömässä yössä
Yöttömässä yössä 2
Kesäyöt
Syksy tullut.
Pakkanen
Syysiltana
Jäätäneet
Varjoon
Hetki lyö
Valo
Sataa
Yö
Talvipakkasessa
Onnenhetki
Talvipakkasessa 2
Asemalaiturilla
Vaahteranlehti
Vanha
edellinen päättyy
Yön tunteina
Kaipuu ainainen
Kuutamoista
Ikuisuus
Olisinpa?

Elämän ehtoolla
Mielikuvaruno - Penkki
Sanat
Kairassa
Onnellinen
Vaeltaja

Runo- ja valokuvaluettelo
Tähtimerkinnät
Viitteet
Julkaistut teokset

Alkusanat

Kädessäsi on kolmas teokseni, Runo- ja valokuvakirja, Ei kahta ilman kolmatta. ...

Teos noudattelee samaa linjaa rakenteeltaan, kuin kaksi edeltävää teostani.

Ulkonäköön on kuitenkin tullut muutos, kirjan sivujen paperilaatu on muuttunut kevyempään ja mattapintaiseksi. Samalla sivumäärä on kasvanut 68 sivuun.

Onko tämä hyvä vai huono ratkaisu, jää lukijan arvioitavaksi.

Uutuutena kirjaan ovat tulleet niin sanotut runokortit, tarkoittaen että runo on kirjoitettu suoraan valokuvaan, tavallaan kortiksi.

Vaikka teoksen alun runot alkavat kesästä, niin kirjan sisältämät runot heijastelevat alkavaa syksyä ja talvea, ihmisen kaipuuta, kaipuuta toisen luo ja odotuksen piinaa.

Kuvat ja runot olen pyrkinyt sovittamaan keskenään siten, että ne kuvaisit sitä tunnetta ja tunnelmaa, mitä olen itse kokenut kuvanottohetkellä ja tai kirjoittaessani runoa.

Toki, jokainen tahollaan muodostaa itse käsityksen lukemastaan ja näkemästään omista lähtökohdistaan, ja siitä miten teokseni kokee.

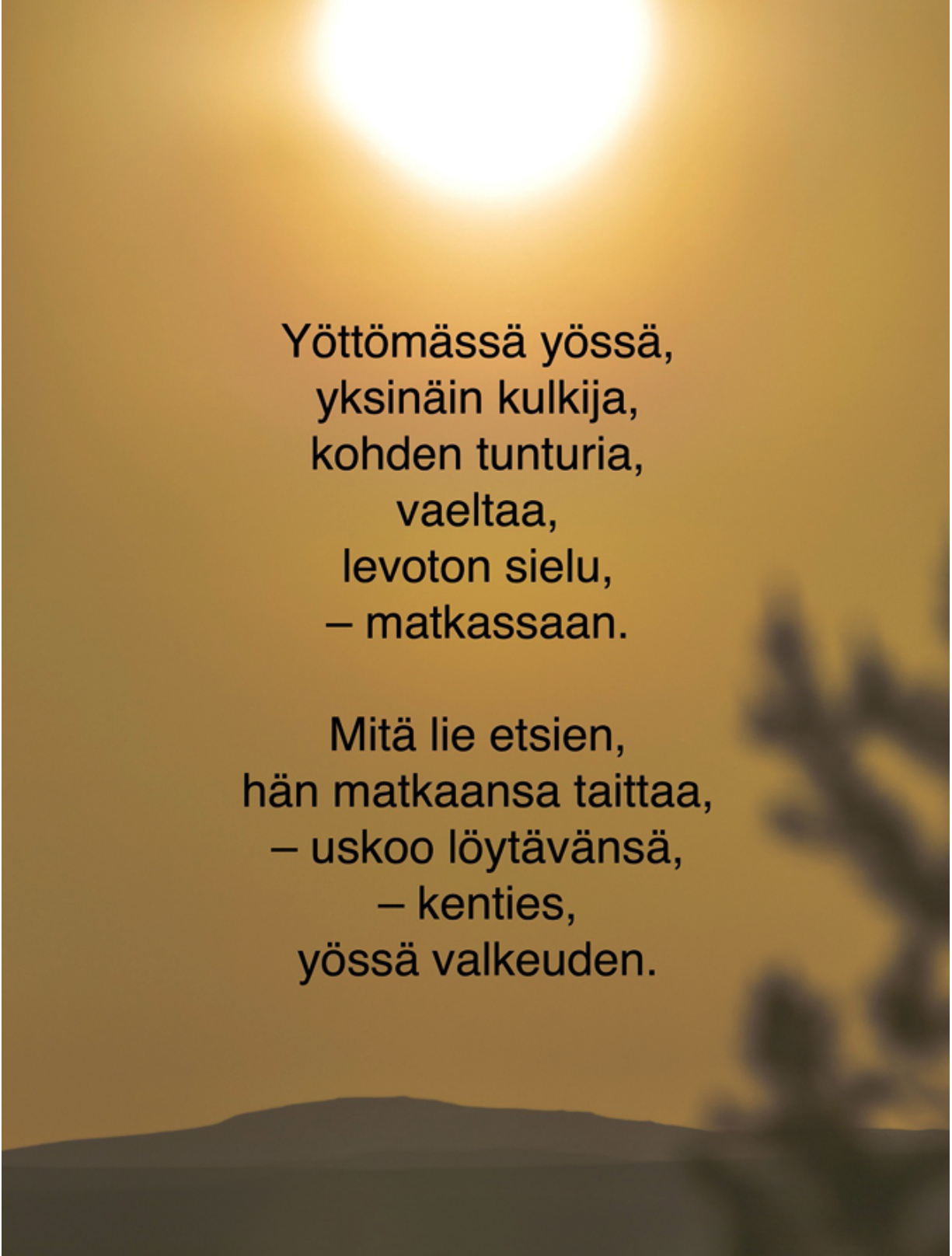
Kuten aikaisempien teosteni kohdalla, toivon edelleen, että se tunne, mitä tämän teoksen sisällössä olen tavoitellut, välittyy kirjani lukijoille, edes osittain.

Kirjan loppuosassa on laadittuna luettelo runoista ja valokuvista, luettelon sisältäessä muun muassa tietoja runojen ensijulkaisusta ja valokuvien kuvaushetkestä.

Muutamien kuvien kohdalla olen kirjoittanut aiheeseen liittyvää laaja-alaisempaa tietoa kuvasta tai kuvaan liittyvistä asioista.

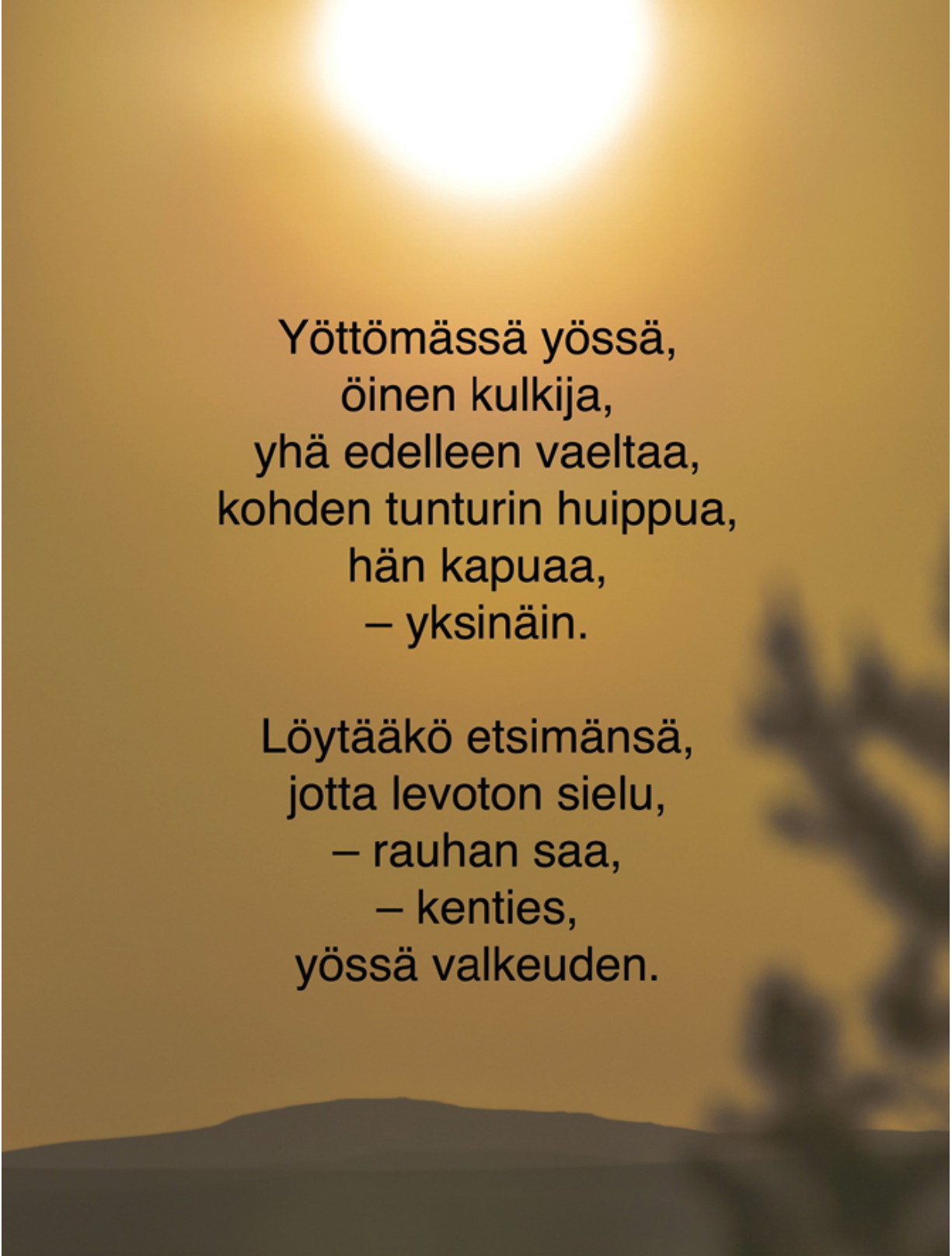
Vantaan Korsossa 15.11.2016

Pekka Hintikka

Yöttömässä yössä,
yksinään kulkija,
kohden tunturia,
vaeltaa,
levoton sielu,
– matkassaan.

Mitä lie etsien,
hän matkaansa taittaa,
– uskoo löytävänsä,
– kenties,
yössä valkeuden.

Yöttömässä yössä,
öinen kulkija,
yhä edelleen vaeltaa,
kohden tunturin huippua,
hän kapuaa,
– yksinään.

Löytääkö etsimänsä,
jotta levoton sielu,
– rauhan saa,
– kenties,
yössä valkeuden.